

μετά θάνατον, ἀλλ' εἰς κύπερος ποίησθή προσγιγνομένη ώφελεια; τοιχεῖσιν γάρ σοτακοῦς κολλᾶν μαντεῖται

— Ή μετά θάνατον δόξα; βετυλεστηρογρατικόν τούτον;

— Η μετά θάνατον δόξα! λέξεις όνειρα εννοίας. Δόξα, αθανασία, ιδανικότητες οὐδὲν ἔχουσαι τὸ προκτικὸν ἀποτέλεσμα. Άρα γε θέντων ἡ ὁ Γαλιλαῖος ἐντὸς τοῦ βελετῆτρού τοῦ σύντονον δὲν ὠνειροπολήσει ποτε τοῦ εἰθυμοῦ τοῦτον χωρικού τὸν ἀτάραχον Θίον; Άλλ' ή μεγάλη δύναμις, ή τούτοις ἔμρυτος, ἐκράτει αὐτοὺς δεδημεμένους; Τοῦ πνεύμου σύντονον ἡ ἀπερροφημένον εν τῇ ἐξερευνήσει τοῦ ἀπειρούς καὶ τῶν νομῶν αὐτοῦ καὶ καθυπέβαλλε τὸ τλημὸν σώμα εἰς βασάνος, αὐτὸς δὲ ἀγοργύστως θρίστατο τὰς στερεότεις καὶ εἰργάζοντο χυμότεροι μπέρ τῆς ιδέας τοῦ ἀληθεύς ἐπ' ἀγχθῆ τῆς ἐπιστήμης μὲν ἴδιζ, τῆς ἀνθροπότητος δὲ καθ' ὅλου.

— Άλλα, νομίζεις, ὑπελαθενή κύρη, καὶ οἱ χωρικοὶ οὗτος μεθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀκύθειν καὶ ἀφέλειν δὲν ἐσκέφθη ποτὲ ὑψηλότερον; δὲν ἐπειθύμησε νὰ εἰναι πεπιθεμένος; δὲν ἐταλάνισεν ἔμυτον διὰ τὴν κατάστασίν του; δὲν ἐζήλευσε τοὺς σπουδαίους ὁ ἀγρότης οὗτος! Καὶ νοῦ μέν ἀπό μίκρων ὅλως σφράγιον ὄρμομένος, διότι νούσει ὅτι ἔκεινοι ζώσιν εὐτυχέστερον καὶ ἀνετοπερον αὐτοῦ, ἀλλά βαθύτερον ἔχει ψυχολογήση τις ἐπ' αὐτοῦ. Θὰ ἴδῃ ὅτι τὸ κύριον αἴτιον τῶν τοιούτων κάπτου σκέψεων είναι αὐτὴ αὕτη ή δύναμις, ή ποιῶσα τὸν ἐπιστήμονα γὰρ σκέπτεται ἀεὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς ἀληθείας, ή ἔφεσις πορὸς τὸ εἰδέναι, ή ἔμφυτος παντὶ ἀνθρώπῳ, ή τις εἰς τὸν χωρικὸν τοῦτον σπερματικῶς μάνον ἐνυπάρχουσα, ὡς μὴ ἀναπτυχθείσης ἐνδηλούτεκνος μίκρωτον εν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς θεωρουμένης εὐθείας. Άλλ' ή τὰς πορὸς δράσιν, εἴτε σφυρικάν, εἴτε πνευματικάν οὔτα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς φθείρας δυνάμεως, ἐστὶ γενική μερικῶς μὲν πρὸς συντάρησιν τῶν ἀτόμων, καθολικῶς δὲ πρὸς προκρυγήν τοῦ ὅλου γραμμένους.

— Ποικιλά δὲ αὕτη τὰς δράσεως προεξόπτει τὴν ὅλην αὐθεωποτάτην καὶ οὐτας ἡ πορεία αὕτης χωρεῖ κανονικῶς, οὐχὶ κατὰ νόμους σπαραγάθους, οἵτις εἰσιν οἱ τῆς οὐσίας, ἀλλὰ κατὰ τρόπους ἀεὶ ἀνακαπνούμενους καὶ σὺν τῷ χρόνῳ προϊόντη βελτιωμένους. Οὐστε ἡ κατὰ τούτους ἡ ἐκείνου τον τούτουν καθυποβολὴ τοῦ ἀτόμου εἰς μόρθον είναι αναγκαῖα πρὸς εύδαιμονίγν τοῦ ὅλου, οὐ μέρος είναι τὸ σπουδων. Κατὰ ταῦτα τὴν εὐδαιμονίαν οὐδέποτε μονομερῶς δυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν, ἀλλ' θὰ εἴμεθα πράγματι εύδαιμονες μόνον ὅταν μετέχωμεν τῆς πορὸς ὅλου εὐδαιμονίας, ητὶς πάλιν θέλει παραγῆθη, εἴκη εκπράτης ἐξ ἡμῶν ἐγεγράπτη πρὸς τούτο, ἐνεργεῖ δὲ καὶ εἰ μὴ πάντοτε ἐξ ἀγχθῆς προσκρέσεως ἐξ ἀπαγγότεος εἰς τὰς ζυγκυνητὰς αὐτορυματοράτικας, ητὶς παρὰ τοῖς μὲν ἐκφαύεται ως φιλοτιμία, ἐξ ἃς ἀπορρέουσιν αἱ αρεταὶ παρὰ τοῖς δὲ ως φιλοδοξία, ἐξ ἃς η προκρυγή τῆς ἐπιστήμης καὶ παρέτεροις οὐ πλεονεκτεῖ, ἐξ ἃς παρὰ καὶ κακία.

— Ο φιλοθητής μάκτενηγη θύτως, ἀκημών φιλοτιμούσης τῆς ἀγαπητήσαντον νῶτος καὶ ματέρας τατοποιεύμενος;

— Κατὰ ταῦτα λατούν, εἴπεις δύο χανχγκῶν προκει-

μένων, εὐέξεστιν νὸς εἰπωμένην, ημεῖς ἀκολουθήσωμεν τῷ μὴ κείσοντι, τῇ ἐπιστήμῃ.

— Σύμφωνοι, ἀπότινησεν η νεάνικη, η ἐν αὐτῇ δράσις εἶναι εὐγένεστέρα. Γέλωτες ἀπλετοί τῶν χορευούντων ἀπέσπασκαν τοὺς νέους ἐκ τῶν θεωριῶν αὐτῶν. Ο Γεώργιος ἐπιχειρήσας νὰ σύρῃ τὸν χορὸν ἀπώλεσε τὴν ισορροπίαν τοῦ σωματοῦ αὐτοῦ, διητεῖ οἱ καπνοὶ τοῦ αἰνου ἐσκότισαν τὸ ἐγκέφαλον αὐτοῦ, καὶ ἐπεσεν ἐκτάρη τοῦ ὄπερ προσκάλεσεν ἀκράτητον γελωτον παρὰ τοὺς λοιποὺς.

— Ο ποὺ νὰ πάρῃ ο διάκονος, ἐγειρόμενος ἐφωνησεν ὄργιλος. Χορὸ μοῦ θήθεις πάνω 's αὐτὴ τὴν ζέστη καψοθείει!

— Ναι, η ζέστη σούφτως μεθύστηκε.

— Χάι γά! γά! καὶ τὶ τρέλλωνται ἔμωνται καὶ μὲ λέσ μεθυσμένοι!

— Ακούμ τι θέλεις νὰ κάμης; . . .

— Ο χορὸς διελύθη κατ' ὀλίγον. Ἰδρὼς περιέρρεε πῶν χωρικῶν τὰ μέτωπα: ἐσκορπίσθησαν ὥδη ὑπὸ τὰς σκιές δικρούσων δένδρων καὶ οἱ μὲν παρεδόθησαν εἰς ὑπνον, οἱ δὲ εἰς ὄγκειροπολήσεις. Ο Γεώργιος μετά τινα λεπτὰ ἔρρεγκεν τύχρως, κρύωτος ἐσθιεὶς νονύμητον κούπην πάτησεν τοῦ ποτοῦ τούτου τοῦ ποτοῦ ΙΒ'. Τοράκι αυστηρότατον πάτησεν τοῦ ποτοῦ τούτου τοῦ ποτοῦ ΙΒ'. Τοράκι αυστηρότατον πάτησεν τοῦ ποτοῦ τούτου τοῦ ποτοῦ ΙΒ'.

Τὸ δίγυπτον

Μετὰ τὴν πικρὰν αὐτὴν δίκυκοπην οἱ γεννικοὶ τεγκρούθητοι τὴν πρώτην συγδιάλεξιν ἐπειθύμησον νὰ γνωρισωσιν ἀλλήλων τὰς θεωρίας. Ή λοιπόν πρώτη συνεγγένεισι;

— Καὶ τοιχητὴ μὲν η τοῦ βίου χρονίνες ἐπὶ γῆς, τι δέ εστιν η γῆ;

— Πάντα τεμάχιον οὐλῆς συνίσταται! Εἰς ἀπειροπλήθων μορίων, οὐτενὶς κείνται ἐν ἀποστασίᾳ πρὸς ἀλλήλων, εὐρίσκονται δὲ εἰς σκένον κλίνοντιν, εἰ δὲ τὴς κινήσεως αὐτῶν ταῦτας πακτύεται η δύναμις η συγκρατούσα αὐτὶ πρὸς ἀλλήλων, η κακλούμενη συνεκτικότης ὥδη ἀντιθέσθων τὸ σύμπλον ὡς ἀπειρομέγεθες τεμάχιον οὐλῆς, οἱ διπλεοπλήθεις οὐτοί κόσμοι, οὓς βλέπομεν ὡς πληγήτας οὐτε παλνεῖς, οὐδέν εἰσιν ἀλλοί, η τὰ μοιά τοῦ τεμάχιον τούτου, ἀπέχοντας καὶ συγκρατούσεν διὰ τὴς ἐλέωντας ἀλλήλων. Ισως δὲ οὐ μόνον τὰ καθ' ἐπαστον ταῦτα μορίων κινοῦνται ἀλλά καὶ διλόκηρον τὸ παναγεθεῖς τεμάχιον τοῦτο τὴν οὐλῆς ὅπερ πλεόνεκτον σύμπλον κινεῖται προγράπτων ἐν τῷ αὐχενὶ διαστήματι, οὐδὲ λίθος οι ποτόμενος διὰ σφενδόντης. Εἰπεις: τι ἐστιν η γῆ; λοιπὸν μικρὸν καὶ αὕτη μορίων ἐστι τοῦ ὅλου σύμπλοντος.

— Καὶ ἂν δὲν εῖρες τὰς ἀλήθειαν δὲν ἀπέχεις καὶ πολὺ αὐτῆς. Εἰπεις μοι ὥδη τὸ ἀπειρομέγεθες αὐτὸς τεμάχιον τῆς οὐλῆς, οὐ τὰ μορία εὑρίσκονται ἐν ἀριθμούς; οὐτοῦ εἰστὰς τε καὶ πρὸς ἀλλήλων καὶ πρὸς τὸ ὅλον, ἢν ποτε καιρὸς θέτε δὲν θηρήσει;

— Παρατηρούντες οἱ ἀστρονόμοι τὰ ουρανικά σωματά εὑρίσκουσι παρὰ κατούς διαφορὰν τύλικίς ἀπὸ ἀλλήλων. Εἴπεις καὶ η γεωλογία μίδιάσκει ἀλληλότασθας ὅτι;

